ΕΤΟΣ Γ. ΑΘΗΝΑΙ—ΣΑΒΒΑΤΟΝ—24 ΜΑΙΟΥ 1875 ΑΡΙΘ. 104

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

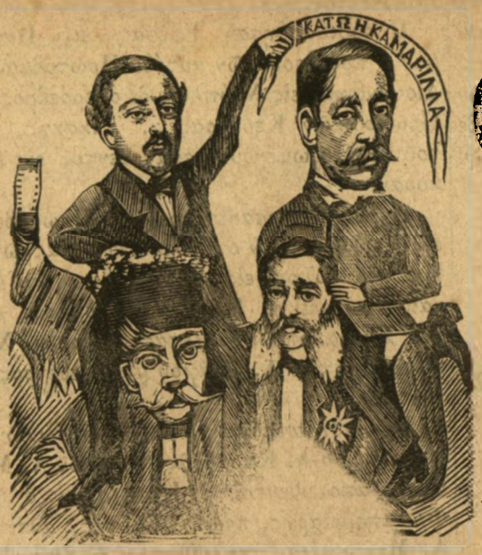

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
ἐτησία δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἐτησία δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἐτησία φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἓν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαχειρίσεως οἱουδήποτε ἔργου οἱουδήποτε σωματείου, ἀποδεικνύεται ἡ πρόθεσις καὶ ἡ περὶ τὸ διαχειρίζεσθαι ἱκανότης τῶν διαχειριζομένων. Ἡ δὲ διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδειχθεῖσα ἱκανότης τῶν διευθυνόντων προσεπιφέρει αὐτοῖς τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ τιμίου καὶ καλοῦ διευθυντοῦ ἀφόβως δὲ καὶ μετὰ πίστεως χορηγεῖται αὐτοῖς γενικὸν καὶ εἰδικὸν πληρεξούσιον ὅπως φροντίζωσι καὶ διαχειρίζωνται τὰ τοῦ σωματείου. Ἡ πίστις ὅθεν καὶ ἡ ἀπέραντος ὑπόληψις εἶναι κτῆμα, προερχόμενον ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, ἡ ἀναλαβοῦσα ἐν χρισίμοις περιστάσεσι τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς πολιτείας, ἀκολουθοῦσα δὲ ἀπαρεγκλίτως τὰς ἀρχὰς ἃς διεκήρυξεν διὰ τοῦ προγράμματος αὐτῆς φαίνεται λίαν ἀρεστὰ βαίνουσα, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη ἐπιδοκιμάζουσα τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν της, ἀποφαίνεται εὐνοϊκῶς ὑπὲρ αὐτῆς, ἂν καὶ ἔχῃ πολλοὺς δισταγμοὺς καὶ ἐπ' αὐτῶν συζητεῖ ἀναλογιζομένη τὰς ἀρχὰς τῶν ἤδη ἰθυνόντων τὰ τοῦ κράτους, ἃς εἶχον καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐκσφενδονίσει καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων διατυπώσει. Οἱ πρακτικοὶ περὶ τὰ τοιαῦτα, μεγάλας ἐκ τούτων ἀμφιβολίας ἐξάγουσι καὶ πολὺ ἐπιφυλακτικῶς ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῶν ἀτόμων ἐκείνων, ἅτινα λησμονοῦσι τὰς ἀρχάς των καὶ λαμβάνουσι τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καθ' ὃν τρόπον οὗτοι ἐκατηγόρουν. Καὶ ἡμεῖς ἐγγὺς τοῦ συλλογισμοῦ τούτου κείμεθα, καὶ πρὸς τοῦτο ὑπεστηρίξαμεν τοὺς πολιτικοὺς ἐκείνους, οἵτινες βασίζονται ἐπὶ ἀρχῶν, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀρχαὶ ὑποκλέπτονται, ὑποκλέπτονται, ὑπὸ φιλαρχίας ἴσως. Οἱ πολιτικοὶ δέον νὰ ἔχωσι ἀρχὰς ὑγιεῖς συναδούσας πρὸς τὰ συμφέροντα πρὸς τὴν τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν τοῦ Ἔθνους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων νὰ ὑπόσχωνται τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κράτους. Ἄλλως ἐνόσῳ αἱ ἀρχαί των, τὰ σχεδιογραφήματά των χρησιμεύουσι μόνον πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, τότε προτιμώτερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ μὴ συντάσσωνται τοιαῦτα καὶ καθίστανται πρόξενα ἀπελπισιῶν καὶ οἴκτου, τόσῳ περισσότερον, ὅσῳ καὶ ὅταν αὐτὴ ἡ τῶν πραγμάτων διαχείρισις ἀποδείκνυσι τὴν φενάκην.

Κατηγοροῦνται οἱ νῦν κυβερνῶντες ὡς παραβάται τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν εἰσέτι ἀκολουθοῦντες τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰς ἀπαγγελίας τοῦ προγράμματός των. Ἡ μέχρι τοῦδε πορεία των εἶναι συνταγματικὴ καὶ αἱ προθέσεις ἄριστιο, καὶ ἀδιστάκτως πιστεύομεν ὅτι οὕτω πως πολιτευόμενοι θέλουν κερδίσει τὴν εὔνοιαν τοῦ κράτους καὶ αἱ ἀποδιδόμεναι αὐτοῖς ἁμαρτίαι θέλουν συγχωρηθῆ διὰ τοῦ Ἰησουϊτικοῦ ῥητοῦ «τὰ μέσα ἐξαγιάζουν τὸν σκοπόν».

Φαίνεται μὲν δυσχερὲς καὶ λίαν ἀνώμαλον τὸ καθαρὸν τοῦτο τῆς παρούσης Κυβερνήσεως βῆμα, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, ἕνεκεν τῶν καθιερωθεισῶν μυρίων ἕξεων ὑπὸ τοῦ παρελθόντος, ἡ πράγματι ὅμως πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων, ἡ συνταγματικὴ πορεία θέλει ἐπιφέρει ἀγλαοὺς καρπούς, διότι ὁ τόπος αἰσθάνεται κατὰ βάθος τὴν ἔλλειψιν ταύτην· καθόσον ἐκ φύσεως ὁ τόπος ἐπιθυμεῖ δικαιοσύνην καὶ

ΚΗΠΟΣ

Ο ΤΡΙΓΕΤΑΣ.

Κατ' ἐμοῦ ἀνοίγουν ὅλοι τὸ ἀχρεῖον των τὸ στόμα
Καὶ μοῦ ψάλλουν χίλια τόσα, καὶ μὲ λέγουν λέρα βρῶμα.
Καὶ φωνάζουν, καὶ ξεσχίζουν οἱ τρελλοὶ τὸν λάρυγγά των,
Καὶ μὲ διπλοχαιρετοῦνε μὲ τὰ πέντε δάκτυλά των.
Καὶ μολύνουν τ' ὄνομά μου μὲ τ' ἀκάθαρτά των χείλη,
Καὶ γαυγίζουνε σὰν σκύλοι.

Τί μοῦ ψάλλετ' ὁλοένα σὰν στραβοὶ τὸ τίρι λίρι;
Τί κακὸν ἔκαμα, βλάκες, καὶ μουγκρίζετε σὰν χοῖροι;
Ἂν ἐπῆρα γιὰ τὸ σπῆτι λίγο λάδι, λίγο ξύδι,
Μία σκοῦπα δύω βοῦρτσες, μιὰ φουβοῦ, ἕνα τσιμπίδι,
Τί ἀδίκημα μεγάλο μοῦ εὑρίσκετε εἰς τοῦτο;
Μὴ σᾶς ἔφαγα τὸν πλοῦτο;

Ὅποιος ἔχει τὸ Ταμεῖον ἀνοιγμένο ἐμπροσθά του,
Μούντζες νἄχῃ, ἂν δὲν βάλλῃ κάτι τι στὸν κορβανᾶ του.
Τοῦτο κ' ἕνας φιλολόγος Γερμανὸς τὸ βεβαιώνει,
Τοῦτο πάντα κ' ἡ σοφή μου κεφαλὴ ἐπικυρώνει.
Βέβαια, μεγάλος μποῦφος εἶν' ἐκεῖνος ποῦ δὲν κλέβει,
Ὅταν Ὑπουργὸς ἀνέβῃ.

Ἐδιώρισα εἰς θέσεις καὶ τὸν ἕνα, καὶ τὸν ἄλλο,
Αὐτὸν, τοῦτον καὶ ἐκεῖνον, τὸν μικρὸ καὶ τὸν μεγάλο,
Τὰ ἐγγόνια μου, τ' ἀνήψια, τόσ' ἀμέτρητο κοπάδι,
Καὶ πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους ποῦ εὑρίσκονται στὸν ᾅδη.
Κ' ἐπροβίβασα τοὺς μοῦτσους, τοὺς λοιπόμους εἰς πλοιάρχους,
Εἰς πλωτάρχας καὶ ναυάρχους.

Πόσα ἔδινα δὲν ἐξεύρω κάθε μῆνα στὰ παιδιά μου,
Κ' ἐμισθοδοτοῦσα ὅλους, καὶ αὐτὸν τὸν μάγειρά μου.
Καὶ ἂν μ' εἶχαν ἕως τώρα εἰς τὰ πράγματα ἀφήσει,
Ἤθελα μισθὸν ἀκόμη κ' εἰς τὸν σκύλο μου χαρίσει,
Γιὰ νὰ ἰδοῦν, πῶς τὴν οὐρά μου ὅπου τύχῃ καὶ τὴν χώσω.
Κάτι τι θὲ νὰ σκαρώσω.

τὴν πρὸς τὰ καλὰ προθυμίαν. Ἂς δοθῇ ὅθεν θαρραλέως ἡ καθαρὰ ἐφαρμογὴ τῶν Νόμων, ὅπως ὁ τύπος ἴδῃ καὶ αἰσθανθῇ τοὺς νόμους ἐλευθέρως ἐνεργοῦντας καὶ ἐφαρμοζομένους καὶ ἐξέλθωσιν, ἔστω καὶ ἐπὶ ὀλίγον, τῆς πνιγηρᾶς ἀτμοσφαίρας τῶν κιβδήλως ἐνεργούντων Νόμων δύνανται δὲ νὰ κάμνωσι καθαρῶς τὴν σύγκρισιν τῶν κυβερνήσεων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς ψευδοβουλῆς ἔχον ὡς ἑξῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 37 τοῦ Συντάγματος, διαλύομεν τὴν βουλὴν τῆς ς' περιόδου. Συγκαλοῦμεν δὲ συγχρόνως τοὺς μὲν ἐκλογεῖς νὰ συνέλθωσι τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν, ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς βουλευτὰς, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, τὴν δὲ βουλὴν ἐν Ἀθήναις τὴν ἑνδεκάτην Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Τατοίῳ τὴν 19 Μαΐου 1875.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Χαρίλαος Τρικούπης, Δ. Γ. Ῥάλλης, Κ. Λομβάρδος, Π. Γεννατᾶς, Ἀθ. Γ. Πετιμεζᾶς.

— Εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον ἐγένοντο αἱ ἑξῆς μεταβολαί.

Διωρίσθη εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ὁ κ. Ἀριστ. Οἰκονόμου ἀντὶ τοῦ κ. Λουριώτου μετατεθέντος εἰς Ναύπλιον, τοῦ κ. Κασιμάτη ἀπολυθέντος. Προύβιβάσθη ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐν Ναυπλίῳ